

ಆಯುಕ್ತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ವರ್ಷಗಳಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಾದರೂ ಸಬೀನಾ ದಾವಣಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಆ ಜೋಡಿ ನವಿಲುಗಳ ಬಣ್ಣ ಕಣ್ಣೊಳಗೆ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

‘ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನಮ್ಮಾ?’ ಅಂತ ಫೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೇ ಮೇಡಂ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ‘ಅದರಲ್ಲಿದೆ’ ಅಂತ ಫೈಲನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು ಸಬೀನಾ. ಮ್ಯಾಡಂಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಏರಿತು. ‘ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡು. ನೀನು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಿ. ನನಗೆ ಹಿಂದಿ ಓದಲು ಬರೂದಿಲ್ಲ’ ಅಂದರು. ‘ಸಬೀನಾ ಅಂತ’ ಚುಟುಕಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ‘ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಏನು?’ ‘ತೆಗ್ಗಿನಮನಿ.’ ‘ಇದು ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆಯ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರೇ?’ ‘ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಗಂಡನ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು ಮೇಡಂ.’ ‘ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಗಂಡ?’ ‘ನರಗುಂದದಲ್ಲಿ ಮೇಡಂ.’ ‘ಯಾಕೆ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಇಲ್ಲ?’ ‘ಇಲ್ಲ ಮೇಡಂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ.’ ‘ಓಹಾ! ಡಿವೋರ್ಸ್ ಆಗಿದೆ?’ ‘ಕಾಗದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ತಲಾಖ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಮೇಡಂ.’ ‘ಮತ್ತೆ ಹೋಗಲ್ಲ ನೀನು ಗಂಡನ ಕಡೆ?’ ‘ಇಲ್ಲ ಮೇಡಂ ಅವ ಬೇರೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಇವೆ ಅವನಿಗೆ.’ ‘ಮತ್ತೂ ಅವನ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯಲ್ಲ?’ ‘ಬೇಕಲ್ಲರಿ ಮತ್ತು, ಮಗುಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹಚ್ಚೂ ಮುಂದೆ?’ ‘ತಪ್ಪು ತಿಳೀಬೇಡ, ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಗಂಡನನ್ನು?’ ‘ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸರಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ದುಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ದುಡಿದದ್ದನ್ನೆ ಕಸಿದು ಕುಡಿಸಿದ್ದ. ಹೊಡಿಸಿದ್ದ ಮೇಡಂ’ ಅನ್ನುತ್ತ ಎರಡೂ ಮೊಣಕೈ ಮೇಲಿನ ಬ್ಲೇಡಿನಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಂತಹ ಮೂರು ಹಳೆಯ ಗಾಯ ತೋರಿದಳು. ರಜಿಯಾ ಡೇಸಿ ಜೊತೆ ನಾನೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಸ್ಪರ ದೃಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಿಸಿದೆವು.

ರಜಿಯಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಘನಗಂಭೀರರಾಗಿ ಸಬೀನಾಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ‘ನೀನು ಬುರ್ಖಾ ತೊಡೂದಿಲ್ಲ?’ ಕೇಳಿದರು. ಸಬೀನಾ ಕೊರಳು ಕೊಂಕಿಸುತ್ತ ಅಷ್ಟೇ ನಯವಾಗಿ ‘ಬುರ್ಖಾ ಮನೇಲಿ ಇದೆ ಮೇಡಂ, ಆದ್ರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹರಿದ’ ಅಂದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸಿದ್ಧುವಿನ ಚಹದ ಟ್ರೇ, ಮಾರಿ ಬಿಸ್ಕುತಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂತು. ಯಾಕೋ ನಾವೆಲ್ಲ ಬಿಸ್ಕತ್ತು ಮುಟ್ಟದೇ ಬರೀ ಚಹ ಮಾತ್ರವೇ ಹೀರಿದೆವು. ಸಿದ್ಧುಗೆ ಸನ್ನೆಯಲ್ಲೇ ಸಬೀನಾಳನ್ನು ತೋರಿದ ಮೇಡಂ, ‘ಆಕಿಗೂ ಕೊಡು, ಹಾಗೇ ಕೂಡಿಸಬೇಡ’ ಅಂದರು. ಚಹ ಕುಡಿಯುತ್ತಲೇ ನಾನು, ‘ರಜಿಯಾ ಅವರೇ, ನೀವು ಬುರ್ಖಾ ತೊಡುತ್ತೀರ?’ ಅಂತ ನಸುನಗುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಗಂಭೀರರಾದ ಅವರು ಒಮ್ಮೆಲೇ ‘ನಮ್ಮು ವಿಷ್ಯ ಬೇರೆ, ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಗಳು, ಅವು ತೊಡ್ಬೇಕು’ ಅಂದರು. ನಾನು, ‘ಹೋ ಹಾಗಿದೆಯೆ ನಿಯಮ?’ ಅಂತ ಖಾಲಿ ಟೀ ಕಪ್ಪನ್ನು ಟ್ರೇದಲ್ಲಿಡುತ್ತ, ಸಿಸ್ಟರ್ ಡೇಸಿಯವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಸುನಕ್ಕೆ. ಅವರು ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ನೇರ ಮಾತಿನ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ. ‘ಯಾಕಿ? ಮುಸ್ಲಿಂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲೂ ಒಂದೆ, ಅವರು ತೊಟ್ಟಿ ನೀವೂ ತೊಡ್ಬೇಕು, ನಿಮಗೆ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಅವೀಗೂ ಇಲ್ಲ’ ಅಂತ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕೇ ಗದರಿದರು. ‘ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ, ಬುರ್ಖಾ ತೊಡದಿದ್ದ ನಮ್ಮಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಸಬಲ ಇರ್ಬೇಕು, ಇಂಥವರೆಲ್ಲ ಬುರ್ಖಾ ತೊಡದಿದ್ದ ಹೀಗೇ ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಅನುಭಾಸ ಬೇಕಾಗ್ತದೆ ನೋಡಿ’ ಅಂದರು ರಜಿಯಾ. ಮೇಡಂ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ, ‘ಅವರು ಹೇಳೋದ್ರಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಸತ್ಯ ಇದೆ ಅನಸ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಹೈ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಇರ್ಬೇಕು. ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿ ಬದುಕಬೇಕು’ ಅಂದರು. ‘ಅರೆ, ನನಗೆ ಈ ಚಿಂತನೆಯ ಲಾಜಕ್ಕೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ’ ಸಣ್ಣಗೆ ಅನ್ನುತ್ತ ಹಣೆ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾನು ಡೇಸಿ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ‘ಅದು ಹಾಗೇರೀ, ಸಿಂಪಲ್, ತೋಳ್ಬಲ ಇದ್ದೋರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದೋರು ತಪ್ಪಗಿದ್ದು ಸರೆಯಾಳಾಗಿ’ ಡೇಸಿ ದೊಡ್ಡ ಜೋರು ಹೇಳಿದವರಂತೆ ತಾವೇ ನಕ್ಕರು. ‘ಆದರೂ ಇಂಥವರನ್ನೂ ಅವರ ಕತ್ತಲಿಂದ ಹೊರತಂದು ಸಬಲಗೊಳಿಸುವತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಎನ್‌ಜಿಒ ದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಬಹುದು ನೀವು’ ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ